

Lezingen: Jesaja 42, 1-4.6-7; Handelingen 10, 34-38; Matteüs 3, 13-17. Wahlwiller Zo. 11 januari

Beste mensen, ik weet niet hoe het u vergaat, bij de nieuwsberichten de laatste tijd, maar zelf heb ik niet de indruk, dat de gedachte aan hoe God de wereld bedoeld heeft, daarbij een rol speelt. Paus Leo XIV liet, overeenkomstig het Evangelie van Jezus, met Kerstmis een geluid horen, dat afwijkt van de politiek van huidige wereldleiders, zonder ze overigens bij name te noemen. Wereldleiders van nu blijken uit te zijn op eigen grootheid en de grootheid van het eigen volk. Allen en alles die niet daarbij horen worden daaraan ondergeschikt gemaakt. Een vloedgolf van eigenbelang en egoïsmen trekt momenteel door de politiek van onze wereld. En dat staat haaks op wat -overeenkomstig Gods bedoeling- Jezus en zijn evangelie voor staat.

We vieren vandaag het einde van de kersttijd met de doop van Jezus in de rivier de Jordaan. Hij schaaft zich onder degenen, die zich door Johannes de Doper laten dopen en laat daarmee zien dat Hij zich keert tot een leven volgens de bedoeling van God. Goed beschouwd is het de installatie van Jezus t.b.v. zijn publieke optreden. Hij leeft en werkt vanuit Gods Geest. De bevestiging van Hem en zijn zending komt door God de Vader de oorsprong van Jezus: 'Dit is mijn geliefde Zoon in wie Ik mijn welbehagen heb'. Het is het bericht voor het publiek dat zich aan de Jordaan rond Johannes de Doper verzameld heeft; en voor de Joden voor wie Matteüs zijn Evangelie in eerste instantie geschreven heeft. Johannes verwijst naar Jezus Christus, die sterker is dan hij en doopt met Geest en vuur. In Hem ontstaat een nieuw tijdperk, een nieuwe mentaliteit van gerechtigheid, van geloof door God bemind te zijn, van hoop en liefde.

De Kerk lijkt zich momenteel te herpakken na alle misbruikschandalen, na 'het einde van het 'cultuurchristendom' (kardinaal de Kesel) en na de constatering van paus Franciscus, dat er een nieuw tijdperk aanbreekt. Paus Franciscus het idee gelanceerd, dat Kerk het volk van God is dat 'samen pelgrimerend op weg is naar zijn bestemming'. Kerk zijn wij samen. Iedereen dient gehoord en gezien te worden. Er zijn in Rome 2 zittingen besteed aan dat samen kerk-zijn. De laatste bijeenkomst is afgesloten in oktober 2024, over hoe het verder moet met deze synodale, d.w.z. samen-onderweg-Kerk. Bisschoppen, maar ook deskundigen, religieuzen en leken overlegden samen in groepen, gezeten aan ronde tafels waarbij men elkaar in de ogen kon zien en naar elkaar luisterde. Deze manier van aanpak heeft doorgewerkt in ons bisdom waar op drie zaterdagmorgens in de Advent van het afgelopen jaar, onder leiding van de bisschop, in de abdij van zich verzameld hebben aan ronde tafels om te praten over onze 'verbondenheid met elkaar in Christus' kompas voor de toekomst. Ik meen dat dat kompas deze maand in brochurevorm verschijnt. De vorm van met elkaar in overleg treden zal naar verwachting worden doorgezet in federaties van parochies, zodat een brede heroriëntatie van Kerk tot stand komt. Vandaag de 'doopt van de Heer vierend' vraagt dat om een nieuw bewustzijn van de werking van onze eigen doop waardoor we zijn opgenomen in 'de beweging van Jezus, een 'beweging van Gods Geest'. Die Geest helpt onverschilligheid te overwinnen en met enig 'vuur' ons te oriënteren op Gods liefde, zichtbaar in de menswording van Jezus en de consequentie daarvan voor onze verhouding met onze naasten. Geen verhouding van 'Ik eerst' en van 'ons volk eerst' maar van betrokkenheid op de ander, vooral armen en minder bedeelden, van mededogen met elkaar.

Het schijnt dat jongeren, minder gebonden aan gewoonten en opvattingen uit het verleden, naar een houvast zoeken in het christelijk geloven. Dat valt op nu nieuwsuitzendingen aangeven dat de mentale problematiek van jongeren steeds groter wordt. Ik las enige tijd geleden (bij de Vlaamse psychiater de Wachter ??) dat onze jeugd getypeerd werd als 'tegelijk verwend en verwaarloosd'. Wellicht dat wij, sinds onze doop georiënteerd op de liefdevolle manier van leven van Jezus, voor medemensen van nu een steun kunnen zijn om op een gelovige, hoopvolle en liefdevolle manier om te kunnen gaan met de mooie en minder mooie en eisende kanten van het leven. Amen. AR